

EUROOPA LENNUNDUSOHUTUSAMETI

ARVAMUS NR 05/2012,

22. NOVEMBER 2012,

**komisjoni määruse kohta, millega kehtestatakse kolmandate riikide käitajate
ärilise lennutranspordi rakenduseeskirjad**

ning

**komisjoni määruse kohta, millega kehtestatakse ameti rakenduseeskirjad
kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmiseks.**

Kolmandate riikide käitajad

Sisukord

Kommenteeritud kokkuvõte	4
Seletuskiri	5
I. Üldist	5
II. Arvamuse ulatus	5
III. Eeskirja struktuur	5
IV. Konsulterimine	7
Kolmandate riikide käitajate üldmäärus.....	8
I. Ulatus	8
II. Ülevaade reageeringutest.....	8
III. Selgitused	8
1. lisa – TCO-osa	9
I. Üldist	9
II. Ülevaade reageeringutest.....	9
III. Selgitused	11
IV. Märkuste vastusdokumendiga võrreldes tehtavate muudatuste majanduslik ja haldusmõju.....	14
V. TCO-osa	15
VI. Muudatused võrreldes märkuste vastusdokumendiga	15
VII. I jagu. Üldnõuded.....	15
<i>Spetsiifilised küsimused</i>	15
TCO.100 Reguleerimisala	15
TCO.110 Teavitatud erinevused ICAO standarditest.....	15
II jagu. Lennutegevus	15
<i>Spetsiifilised küsimused</i>	15
TCO.200 Üldnõuded.....	15
IV jagu. Kolmandate riikide käitajate load.....	16
<i>Spetsiifilised küsimused</i>	16
TCO.300 Loa taotlemine	16
TCO.315 Kehtivuse jätkuvus.....	16
VIII.ART-osa	16
IX. I jagu. Üldist	16

Spetsiifilised küsimused	16
ART.110 Teabevahetus	16
ART.200 Esmase hindamise menetlus – üldist	17
ART.205 Esmase hindamise menetlus – tegevuskeelu saanud kolmandate riikide käitajad	17
ART.210 Loa väljaandmine	17
ART.215 Jälgimine	17
ART.220 Jälgimiskava	17
ART.230 Puudused ja parandusmeetmed	18
ART.235 Lubade piiramine, peatamine ja kehtetuks tunnistamine	18

Kommenteeritud kokkuvõte

Käesolev arvamus sisaldab järgmisi dokumente:

- kolmandate riikide käitajate üldmäärus;
- 1. lisa – TCO-osa: kolmandate riikide käitajate nõuded;
- 2. lisa – ART-osa: kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmise nõuded asutustele.

Arvamusele eelnes ulatuslik konsulteerimisprotsess, milles osalesid asutused, liidud ja käitajad. Arvamuses esitatakse uuendatud eeskirjade eelnõu kolmandate riikide käitajate kohta, kes teevad ärilisi lennutranspordi lende Euroopa Liitu, Euroopa Liidus või Euroopa Liidust väljapoole (TCO-osa), ning kolmandate riikide käitajatele esmase loa väljaandmise, pideva jälgimise ja puuduste järelmeetmete eeskirjade eelnõud (ART-osa).

Eeskirjade väljatöötamisel lähtuti järgmistest eesmärkidest:

- tagada kõrge ohutustase;
- luua kolmandate riikide käitajate kohta eraldiseisev proportsionaalne eeskirjade kogum; tagada kolmandate riikide käitajate ja ameti jaoks paindlikkus ja tõhusus.

Saadud märkustes ja reageeringutes ilmnemised järgmised põhiprobleemid ja -mured:

- võimalikud vastumeetmed ELi käitajatele;
- hindamismetoodika proportsionaalsus;
- muudatusettepaneku teates NPA 2011-05 ja määruses (EÜ) nr 2111/2005 sisalduvate eeskirjade seosed; kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmise ja pideva jälgimise kavandatavad tasud.

Seletuskiri

I. Üldist

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 216/2008¹ (edaspidi „algmäärus“), nagu seda on muudetud määrusega (EÜ) nr 1108/2009², kehtestatakse tsiviillennunduse üldiste tehniliste nõuete ja haldusmenetluste määratlemise ja rakendamise asjakohane ja terviklik raamistik.
2. Käesoleva arvamuse eesmärk on abistada Euroopa Komisjoni kolmandate riikide käitajate rakenduseeskirjade kehtestamisel.
3. Arvamus on vastu võetud Euroopa Lennundusohutusameti (edaspidi „amet“) haldusnõukogu³ poolt määratletud korra kohaselt kooskõlas algmääruse artikli 19 sätetega.

II. Arvamuse ulatus

4. Arvamus koosneb järgmistest dokumentidest:
 - TCO üldmäärus;
 - 1. lisa – TCO-osa: kolmandate riikide käitajate nõuded;
 - 2. lisa – ART-osa: kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmise nõuded asutustele.

III. Eeskirja struktuur

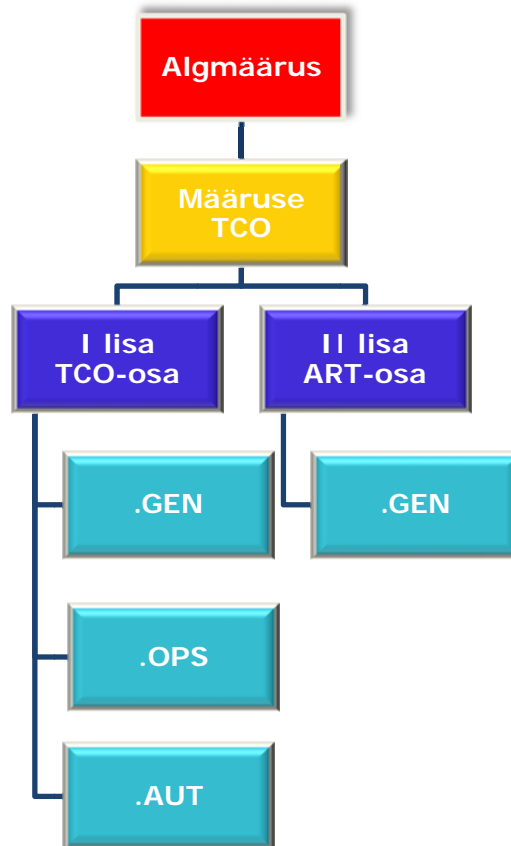
5. Järgmine joonis annab ülevaate kolmandate riikide käitajate määruse lisadest.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 216/2008, 20. veebruar 2008, mis käsitleb tsiviillennunduse valdkonna ühiseeskirju ja millega luuakse Euroopa Lennundusohutusamet ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/670/EMÜ, määrus (EÜ) nr 1592/2002 ning direktiiv 2004/36/EÜ. *ELT L 79, 19.3.2008, lk 1–49.*

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1108/2009, 21. oktoober 2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 216/2008 lennuväljade, lennuliikluse korraldamise ja aeronavigatsiooniteenuste valdkonnas ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2006/23/EÜ. *ELT L 309, 24.11.2009, lk 51–70.*

³ Haldusnõukogu otsus ameti arvamuste, sertifitseerimistingimuste ja juhendite väljaandmise korra kohta (eeskirjade koostamise menetlus). *EASA MB 01-2012, 13.03.2012.*

Joonis 1. Kolmandate riikide käitajate määruse lisad

6. TCO-osa sisaldab nõudeid kolmandate riikide käitajatele, kes teevad ärilise lennutranspordi lende Euroopa Liitu, Euroopa Liidus või Euroopa Liidust väljapoole.
7. See osa sisaldab kolme jagu:
 - I jagu – üldnõuded;
 - II jagu – lennutegevus;
 - III jagu – kolmandate riikide käitajate load.
8. NPA 2011-05 sisaldas ameti nõudeid (alajaos AR-TCO), mis määravad, kuidas amet käsitleb kolmandate riikide käitajate lubasid ja kuidas toimub nende käitajate järelevalve. Need nõuded täiendasid ARO.GEN-osa I–III jaos määratletud üldnõudeid (arvamus 04/2011⁴ avaldatud kujul), mis kehtivad ka siis, kui amet annab välja lubasid kolmandate riikide käitajatele ja teostab nende järelevalvet.
9. ART-osa sisaldab kõiki nõudeid (sh ARO.GEN-osa I ja II jao asjakohaseid nõudeid), mis kehtivad ametile Euroopa Liitu, Euroopa Liidus või Euroopa Liidust väljapoole lendavate kolmandate riikide käitajatele lubade väljaandmisel ja jälgimisel.
10. See osa sisaldab kahte jagu:
 - 1. jagu – üldist;
 - 2. jagu – lubade määramine, järelevalve ja jõustamine.

⁴ Arvamus nr 04/2011 komisjoni määruse (EÜ) nr .../... eelnõu kohta, mis käsitleb lennutegevusega seotud nõudeid asutustele ja organisatsioonidele. Vt ameti veebileht: <http://easa.europa.eu/agency-measures/opinions.php>

IV. Konsulteerimine

11. See arvamus põhineb muudatusettepaneku teatel NPA 2011-05, mis sisaldab rakenduseeskirjade eelnõud ning seonduvaid nõuete täitmise aktsepteeritud meetodeid ja juhismaterjale ametile ja kolmandate riikide käitajatele.
12. NPA avaldati ameti veebilehel (www.easa.europa.eu) 1. aprillil 2011. aastal ja avalik konsultatsiooniperiood lõppes 8. juulil 2011. aastal. Amet sai 39 märkuse esitajalt (sh riiklikud lennuametid, kutseorganisatsioonid ja eraettevõtted) 234 märkust.
13. Amet korraldas mitu kohtumist, millel osalesid lisaks ametile liikmesriikide ja valdkonnaesindajad, kes andsid ametile nõu kindlatel teemadel, nagu hindamismetoodika proportsionaalsus ja seos määrusega (EÜ) nr 2111/2005⁵.
14. Pärast ulatuslikke konsultatsioone asutuste, liitude ja käitajatega avaldas amet 26. jaanuaril 2012. aastal märkuste vastusdokumendi. Reageerimisaeg lõppes 26. märtsil 2012. aastal. Amet sai 29 reageeringut 11 riiklikult lennundusametilt, kutse- ja eraettevõtetelt.

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 2111/2005, 14. detsember 2005, mis käsitleb ühenduse nimekirja, millesse kantakse lennuettevõtjad, kelle suhtes kohaldatakse ühenduse piires tegevuskeeldu, koostamist ja lennureisijate teavitamist lendu teenindavast lennuettevõtjast ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivi 2004/36/EÜ artikkel 9. *ELT L 344, 27.12.2005, lk 15–22.*

Kolmandate riikide käitajate üldmäärus

I. Ulatus

15. Üldmääruses sätestatakse sellega hõlmatud osade üldine kohaldatavus ja pakutakse üleminekumeetmed.

II. Ülevaade reageeringutest

16. Üldmääruse kohta saadud reageeringud keskendusid kolmandate riikide käitajate kõlblikuskriteeriumidele, üleminekumeetmetele ja jõustumissättele.

III. Selgitused

17. Selles arvamus avaldatud üldmäärus sisaldab vastavalt algmääruse artikli 4 lõike 1 punktile d ja artiklile 9 kolmandas riigis registreeritud õhusõidukeid kasutavate kolmandate riikide käitajate nõudeid.
18. Artikkel 2 sisaldab üldmääruses ja selle määruse 1. ja 2. lisa sisalduvaid mõistete määratlusi. Ärilise lennutranspordi lendude määratlus on võetud ICAO 6. lisast ja algmääruse artikli 3 lõikes i sisalduva „ärilise lennutegevuse“ määratluse arvessevõtmiseks on seda pisut muudetud. Sama määratlust kasutatakse komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta määruses (EL) nr 965/2012. Termin „peamine äritegevuse koht“ määratlus on kooskõlas komisjoni määruse (EL) nr 965/2012 I lisa kasutatava määratlusega. Termin „nõuete täitmise alternatiivsed meetodid“ määratlus on lisatud komisjoni määrust (EL) nr 1178/2011 muutva komisjoni määruse (EL) nr 290/2012 VI lisa ja komisjoni määruse (EL) nr 965/2012 II lisaga vastavusseviimiseks. Termin „lend“ määratlus on lisatud tellimislendude uue lähenemisviisi kontekstis. Seda määratlust kasutatakse ka määruses (EÜ) nr 1008/2008.
19. Artikkel 3 sisaldab nõuet, et kolmandate riikide käitajad peavad omama ameti välja antud luba vastavalt selle määruse 2. lisale.
20. Artikkel 4 „Kõlblikuskriteeriumid“ on kustutatud.
21. Artikkel 4 sisaldab jõustumissätteid. Lõikes 2 on määratud, et liikmesriikide pädevad asutused jätkavad tegevuslubade või samaväärsete dokumentide väljaandmist ja pikendamist vastavalt liikmesriikide siseriiklikele seadustele kuni 30 kuud pärast selle määruse jõustumist või kuupäevani, millal amet võtab selle määruse 2. lisa kohase otsuse vastu. See lähenemisviis valiti, et tagada olemasolevate kolmandate riikide käitajate ELi tegevuse jätkumine, kuna liikmesriigid kasutavad erinevaid kinnitusprotsesse ning annavad tegevuslubadele erinevaid kehtivusaegu. 30kuune üleminekuperiood pakuti välja, et ametil oleks piisavalt aega ette valmistada kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmine ja jälgimine. Kui liikmesriik ei anna välja tegevuslubasid, siis kolmanda riigi käitaja peaks pärast määruse jõustumist loa saamiseks esitama ametile taotluse. Amet hindab taotlust vastavalt selle määruse 2. lisale. Käitaja peab taotluse esitama hiljemalt 6 kuud pärast selle määruse jõustumist. Pärast selle perioodi möödumist saadud taotlusi ei pruugita käsitleda enne 30kuuse ajavahemiku lõppu, mis tähendab, et Euroopa Liitu tehtavad lennud tuleb võib-olla peatada, kuni amet on loa välja andnud.

1. lisa – TCO-osa

I. Üldist

22. Käesoleva arvamusena hõlmatud TCO-osa koosneb järgmisest kolmest jaost:
- I jagu – üldnõuded;
 - II jagu – lennutegevus;
 - III jagu – kolmandate riikide käitajate load.
23. Arvamuses esitatud tekst kajastab muudatusi, mis tehti ameti algsetesse (NPA 2011-05 all avaldatud) ettepanekutesse avaliku konsulteerimise tulemusena, ning mõningaid muudatusi, mis põhinevad märkuste vastusdokumendi kohta saadud reageeringute läbivaatusel.

II. Ülevaade reageeringutest

24. Nagu NPA 2011-05 märkustest oli näha, siis märkuste vastusdokumendi reageeringud keskendusid kolmandate riikide käitajate registreerimisriikide lennuametite võimalikele vastumeetmetele, nagu tasude kehtestamine, kui nende lubade väljaandmise tasud tõusevad. Veelgi enam, kuna amet pole sertifitseeriv ega järelevalveasutus, siis peetakse tasude tõstmist sobimatuks.
25. Nagu märkuste vastusdokumendis juba sedastatud, siis ameti arvates ei kuulu tasude küsimus selle arvamusel ulatusse. Kõiki tõstatatud probleeme kaalutakse ja hinnatakse põhjalikult komisjoni määruse (EÜ) nr 593/2007 (tasude ja lõivude määrus)⁶ muudatuses, kus määratletakse kõik üksikasjad.
26. Korra kolmandate riikide käitajate hindamismetoodika ettepanekuga seotud reservatsioon, kuna märkuste vastusdokumendis olevat ettepanekut peetakse ebaproportsionaalseks, liiga keeruliseks, liiga üksikasjalikuks, lähtudes Chicago konventsiooni kohasest sertifikaatide vastastikuse tunnustamise põhimõttest, ning pannes kolmandate riikide käitajatele põhjendamatuid kohustusi. Seega tuleks kolmandate riikide käitajate hindamist lihtsustada ja see peaks piirduma dokumentide kontrollimisega. See dokumentide kontroll peaks kasutama ICAO üldise ohutusjärelvalve auditikava (USOAP), ICAO lennuettevõtjate sertifikaadi üldist registrit ja rahvusvahelist käitamishoolduse auditi (IOSA) kava.
27. Samuti toodi välja, et määrus (EÜ) nr 2111/2005 kehtestab juba ELi kodanike ohutuse kaitsmiseks vajalikud õigusaktid ja kohapealsed auditid tuleks läbi viia määruse (EÜ) nr 2111/2005 alusel.
28. Lõpetuseks näib mõnele sidusrühmale, et selle eelnõuga võtab amet *de facto* käitajariigilt või registreerimisriigilt üle järelevalvekohustuse. Osutati, et ohutuse järelevalvekohustust ei tohiks ICAO liikmesriikidelt üle kanda ametile.
29. Mis tahes käitaja ohutuse järelevalve põhiteostaja peab olema lennuettevõtja sertifikaadi välja andnud käitajariik. Amet austab täielikult Chicago konventsiooniga käitajariikidele määratud kohustusi ega katse eespool nimetatud kohustusi üle võtta. Kolmandate riikide käitajate lubade väljaandmise

⁶ Komisjoni määrus (EÜ) nr 593/2007, 31. mai 2007, mis käsitleb Euroopa Lennundusohutusametile makstavaid tasusid ja lõive. *ELT L 140, 1.6.2007, lk 3–20.*

protsessi tuleks käsitada kinnitusprotsessina, mille eesmärk on kontrollida algselt sertifitseeritud teabe usaldusväärsust.

30. Lisaks järeldab amet saadud reageeringutest, et algses eelnõus ning muudatusettepaneku teates ja märkuste vastusdokumendis võib hindamiseetodi esitusviis jätta mulje, et hindamiseetod on väga range ja laiendab seadusandja poolt ametile antud volitusi. Nagu eespool mainitud, siis pole ametil olnud kunagi kavatsust üle võtta järelevalveriigi kohustusi ega rakendada jäika hindamismetoodikat.
31. Selle kavatsuse piisavaks edasiandmiseks ja ameti ülesannete mitmetimõistetavuse vältimiseks on ART-osa alg- ja jälgimisetapi hindamismetoodikaga seotud sätteid muudetud. Täpsem kirjeldus on esitatud lõigetes 39–50.
32. Mõnes reageeringus rõhutati, et sertifikaatide vastastikuse tunnustamise põhimõte pole selles muudatusettepaneku teates piisavalt selgesti välja toodud ja amet peaks välisriikide lennuettevõtja sertifikaate tunnustama vastavalt ICAO 6. lisa I osa artikli 4 lõike 2 punkti 2 alapunktile 1.
33. Nagu märkuste vastusdokumendis osutatud, sätestab Chicago konventsiooni artikkel 33 järgmist: lennukõlblikkus- ja pädevustunnistusi ning lube, mille on väljastanud või mida tunnustab osalisriik, kus õhusõiduk on registreeritud, peavad tunnustama ka muud osalisriigid, tingimusel et nende tunnistuste ja lubade väljastamise või tunnustamise nõuded on samaväärsed või rangemad miinimumnormidest, mida võidakse konventsiooni alusel kehtestada. Amet võtab arvesse Chicago konventsiooni artikli 33 lennukõlblikkus- ja pädevustunnistusi ja lube puudutavaid sätteid kogu taotlusprotsessi vältel suurimal võimalikul määral. Kuid lennuettevõtja sertifikaatide tunnustamist ei käsitleta selles ega mis tahes muus Chicago konventsiooni artiklis. Lennuettevõtja sertifikaatide tunnustamise nõue lisati 6. lisa I osa artikli 4 lõike 2 punkti 2 alapunktiga 1. ICAO 6. lisa I osa artikli 4 lõike 2 punkti 2 alapunktis 1 sätestatud lennuettevõtja sertifikaatide vastastikuse tunnustamise põhimõte pole kavandatud piiranguteta. Välisriigi lennuettevõtja sertifikaati tunnustatakse ainult „juhul, kui sertifikaadi väljaandmise nõuded on vähemalt selles lisas määratud kohaldatavate standarditega võrdsed“. TCO-osa koostati selle tingimuse täitmise tagamiseks. Loa väljaandmise protsessiga kontrollitakse, kas välisriigi lennuettevõtja sertifikaadi väljaandmise tingimused on kohaldatavate standarditega vähemalt võrdsed.
34. TCO-osa ja **määruse (EÜ) nr 2111/2005** vahelist seost puudutavad reageeringud rõhutasid veel kord mõlema määruse selge sõnastuse olulisust. Menetluste dubleerimist tuleks vältida ja seega peaksid kaks protsessi olema selgelt eristatud. Osutati ka, et lube tohiks kehtetuks tunnistada alles pärast seda, kui käitaja on otsustanud lisada ELi ohutusnimekirja. Peeti mõistlikuks kaaluda tegevuskeeluga käitajate taotlusi tegevuskeelu tühistamise protsessi osana. Kuid oli ka vastupidiseid reageeringuid. Ühes reageeringus lükati keeluga käitajate loa taotlemise põhimõte tagasi, kuna see võib põhjustada vastukäivaid otsuseid, samal ajal teises reageeringus peeti algses eelnõus kasutatud lähenemisviisi positiivseks. Algses eelnõus esitatud põhimõtet lubada taotlema ainult need käitajad, kes on saanud ELis keelu käitaja enda halbade näitajate tõttu, peeti küsitavaks, sest see võib diskrimineerida käitajaid, kes on keelu saanud järelevalvet teostava riigi ebapiisava järelevalve tõttu.

35. Amet kinnitab, et määruse (EÜ) nr 2111/2005 ja TCO-osa vastastikmõju tuleb tõesti koordineerida. Seetõttu on amet viinud TCO-osa vastavusse ja seda sünkrooninud tihedas koostöös komisjoniga, et tagada sujuv integreerimine, vältides vastuolulisi meetmeid, ja on selgelt jaganud pädevused. Sel eesmärgil on amet teinud üldmääruse ja ART-osa sätetes lisamuudatusi. Üheks põhimuudatuseks algse eelnõu ja selle arvamuse vahel on see, et nüüd võivad taotluse esitada kõik kolmandate riikide käitajad, kellel on tegevuskeeld. Lõigetes 51–60 on täpsemalt selgitatud, kuidas amet näeb ette dokumendi koosmõju määrusega (EÜ) nr 2111/2005.
36. Murelikkust tekitas taotluse esitamise ajakava. Regulaarlendude või tellimuslendude kava taotluse esitamise perioodi soovitati lühendada 30 päevani. Peeti ka oluliseks, et eeskirjades oleks selgesõnaliselt kirjas, et ootamatute kiireloomuliste vajaduste (*ad hoc* lennud) korral saaks taotluse esitada lühikest aega enne tegevuse kavandatud alguskuupäeva. Tehti ettepanekuid vähendada *ad hoc* lendude ajakava oluliselt (3–7 päeva) või vabastada käitajad loa kohustusest, kui tehakse ainult 3–6 lendu.
37. Amet otsustas reageeringute põhjal taotluste esitamise aega vähendada 30 päevani regulaarlendude ja tellimuslendude kava korral. Kiireloomuliste vajaduste korral on taotluse esitamise aega vähendatud 7 päevani enne tegevuse kavandatud alguskuupäeva. Kuid selliste lendude luba antakse kuni neljale lennule kuni 12 järjestikuse kuu jooksul. Lisaks saab käitaja hankida sellise loa iga kalendriaasta jooksul ühe korra.
38. Eespool nimetatud aja jooksul taotluste käsitlemise kohustus on üle kantud ametile ja seetõttu on sätted üle viidud artikli ART.200 lõikesse b.

III. Selgitused

Hindamismetoodika

39. Nagu eespool osutatud, siis selle arvamuse järgi on kõigil keeluga kolmandate riikide käitajatel õigus taotleda luba. Seetõttu on keeluga ja keeluta käitajate hindamisprotsessis kontrollimistase erinev.
40. **Keeluta käitajate** korral moodustab loa määramise protsessi põhiosa dokumentide kontroll. See põhineb rahvusvaheliselt tunnustatud ohutusauditite aruannetel, nagu ICAO USOAP, õhusõiduki kontrollidel seisuplatsil ja muul tunnustatud ohutusteabel (nt IOSA tulemused). Teabeallikate ja protsessi käigus saadud ohutusteabe asjakohane ja tasakaalustatud kaalumise tagab objektiivsuse ja proportsionaalsuse suurimal võimalikul määral.
41. Ainult juhtudel, mis nõuavad täpsemat hindamist, mida ei saa lihtsa läbivaatusega teha, (nt ebapiisavate või aegunud dokumentide esitamisel või ohutusprobleemide kahtluse korral), viib amet läbi põhjalikuma hindamise. Kuid selline lisahindamine toimub ainult määral, mida on vaja usaldusväärsuse tõendamiseks. Keeluta käitajate algetapis pole auditid ette nähtud.

42. **Keeluga käitajate** hindamismeetod hõlmab võrreldes keeluta käitajate hindamisega põhjalikumat kontrolli, mille raames amet teeb lisaks käitaja tegevuskohas kohapealseid auditeid vastavalt artikli ART.205 lõikes c määratletud tingimustele:
- tehtud hindamise tulemus (sh määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaste konsultatsioonide ja/või uurimustest saadude teave) osutab, et auditiil võib-olla positiivne tulemus;
 - auditi saab läbi viia käitaja ruumides seadmata ohtu töötajate turvalisust ja
 - käitaja on auditeerimisega nõus.

Audit võib hõlmata taotleja käitajariigi teostatava järelevalve hindamist. Lõigetes 51–60 on täpsemalt selgitatud määrusega (EÜ) nr 2111/2005 koosmõju.

43. Kui usaldusväärst ei suudeta tõestada ehk käitaja ei suuda tõestada nõuete täitmist või on ilmne, et käitajariik ei suuda tagada piisavat järelevalvet (nt USAOP-i auditis kehtestatud), siis amet ei anna luba, sest amet ei hakka asendama selle käitaja järelevalveasutust.
44. Ka järelevalveetapil on dokumentide kontroll põhimeetod. Jälgimise ulatus määratletakse eelnevate lubade määramise ja/või jälgimistegevuste põhjal.
45. Algse eelnõu järgi oleks käitaja tööd vaadatud üle maksimaalselt 24 kuu järel. Praeguse eelnõu järgi võib seda 24kuust ajavahemikku pikendada maksimaalselt 48 kuuni vastavalt artikli ART.220 järgmistele sätetele:
- käitajariik teostab piisavat järelevalvet;
 - käitaja on muudatustest teavitanud õigeaegselt;
 - pole tuvastatud 1. astme puudusi ja
 - kõik parandusmeetmed on rakendatud õigeaegselt ja piisavalt.
46. Ajavahemikku võidakse ka lühendada, kui on ilminguid, et käitaja ja/või riigi ohutusnäitajad on halvenemas.
47. Lisatud on uus jõustamismeetmete säte. Lubade peatamise ja kehtetuks tunnistamise jaoks rakendatakse eraldi protsessi. Kõigepealt amet peatab loa. Loa peatamisega on amet ohu maandanud, sest käitaja ei tohi ELis enam tegutseda. Peatamisele järgneb loa kehtetuks tunnistamine, kui 6 (+3) kuu jooksul pole käitaja (TCO-osa kohaselt) või käitajariik (määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaselt) suutnud tõestada, et parandusmeetmed on võetud või kui käitaja lisatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 2111/2005 ELi ohutusnimekirja.
48. Amet võib käitajat auditeerida alles pärast loa peatamist. Selline audit tehakse samadel tingimustel nagu keeluga käitajate audit algetapis.
49. Kokkuvõtvalt on arvamus kujundatud algmääruse artikli 9 lõike 5 punkti d kontekstis, mis näeb ette, et lubade saamise protsess peab kõikidel juhtudel olema lihtne, proportsionaalne, kulusäästlik ja tõhus ning lubama nõuetele vastavuse tõendamist, mis on proportsionaalne tegevuse keerukuse ja seotud riskidega. Selle eesmärk on tagada õige tasakaal rahvusvaheliste käitajate bürokraatlike takistuste minimeerimise ja ELis kõrge ohutustaseme tagamise vahel. Teabeallikate ja protsessi käigus saadud ohutusteabe asjakohane ja tasakaalustatud kaalumise tagab objektiivsuse ja proportsionaalsuse suurimal võimalikul määral. Kavandatav dokumentide kontroll moodustab selgelt lubade väljaandmise põhielemendi. Siiski

ei tohi lubade väljaandmine olla sisutu tegevus. Selle eesmärk on tagada kõrge ohutustase ELis. Seetõttu on arvamuses käsitletud ka juhtumeid, mis vajavad täiendavat hindamist. Auditid on ette nähtud ainult määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaselt keelu saanud käitajate algetapis või olemasoleva loa peatamise järel.

50. TCO-osa näeb ette kolmandate riikide käitajate ühtse hindamisprotsessi eesmärgiga ühtlustada ELis praegu kasutatavaid erinevaid siseriiklikke süsteeme. Tulevikus peab kolmanda riigi käitaja luba taotlema ainult üks kord ja see kehtib kogu ELis. Kasutatakse ühte hindamiskriteeriumide komplekti (ICAO standardid), mis kõrvaldab ohu, et kolmanda riikide käitajad peavad ELis täitma vastuolulisi nõudeid. Neid hindamiskriteeriume rakendab üks asutus, suurendades seeläbi õiglust ja läbipaistvust.

TCO-osa ja määruse (EÜ) nr 2111/2005 seos

51. Eelmise eelnõu alusel (NPA 2011-05 märkuste vastusdokument) järgi pidi amet läbi vaatama ainult nende käitajate taotlusi, kes on ELi ohutusnimekirjas käitaja halbade näitajate tõttu.
52. Kuid amet hindas võimalust lubada kõigil keeluga käitajatel taotleda luba (vastav ettepanek tehti mitmes märkuste vastusdokumendi reageeringus) ning otsustas, et see suurendaks märgatavalt TCO-osa ja määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaste protsesside sünkronimist. Seega lubab see arvamus nüüd luba taotleda kõigil tegevuskeeluga käitajatel. Lisaks, nagu varem mainitud, on amet proovinud väljendada hindamisprotsessi viisil, mis on vastab täielikult määruses (EÜ) nr 2111/2005 ette nähtud mehhanismile.
53. Amet käsitleb taotlusi järgmises järjekorras. Kui amet on saanud taotluse keeluga käitajalt, siis kõigepealt järgitakse keeluta käitajate vastavat hindamismenetlust ja määratletakse, kas käitaja on saanud keelu enda halbade näitajate tõttu või käitajariigi ebapiisava järelevalve tõttu. Viimasel juhul teavitab amet komisjoni (artikli ART.205 lõige b) ja ootab komisjoni otsust, kas asjakohase riigi uurimine vastavalt määrusele (EÜ) nr 2111/2005 oleks õigustatud. Kui TCO-osa järgse algse hindamise tulemus ja määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohase uurimise tulemus on positiivsed, siis amet käsitleb taotlust edasi ja teeb käitaja kohapealse auditi. Selline audit võib hõlmata käitajariigi läbi viidud käitaja järelevalve hindamist, kui on tõendeid käitaja järelevalve suurtest puudustest.
54. Auditi tulemustest teavitatakse komisjoni (artikli ART.205 lõige e). See võimaldab komisjonil ette valmistada otsuse vastuvõtmise lennuohutuskomisjonis. Negatiivse tulemuse korral pole määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaselt edasisi toiminguid vaja ja amet lükkab taotluse tagasi (artikkel ART.210). Positiivse tulemuse korral võib komisjon algatada taotleja ja vajadusel selle riigi kõigi käitajate eemaldamise ELi ohutusnimekirjast. Kui käitaja on ELi ohutusnimekirjast eemaldatud, siis amet annab loa (artikkel ART.210).
55. Kui käitaja on keelatud oma ohutusprobleemide tõttu, siis alustab amet protsessi kohe pärast taotluse saamist, sest määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohane käitajariigi uurimine pole vajalik. Kui ameti hindamise tulemus on positiivne, siis võib komisjon algatada käitaja eemaldamise ELi ohutusnimekirjast.

56. TCO-osa on kooskõlas ka määruse (EÜ) nr 2111/2005 keeluta käitajate sätetega. Kui amet otsustab taotluse tagasi lükata, siis teavitab ta sellest komisjoni (artikkel ART.110). Komisjoni võib omakorda otsustada käitaja lisada ELi ohutusnimekirja.
57. Kui tagasilükkamise põhjuseks on see, et käitajariik ei tee piisavat järelevalvet mõne käitaja üle, võib komisjon kaaluda kõigi selle riigi järelevalvatavate käitajate keelamist. Sel juhul lükkab amet tagasi ka selle riigi teiste käitajate taotlused, kui neid on.
58. Lõpetuseks tagab arvamus ka kooskõla määrusega (EÜ) nr 2111/2005 ameti võetavate jõustamismeetmetega. Algselt amet piirab või peatab loa. Sel viisil maandatakse ühest küljest otsene risk täielikult, kuna see võrdub tegevuskeeluga, ja teisest küljest saab komisjoni täita oma kohustusi, kaaludes käitaja lisamist ohutusnimekirja.
59. Kui amet piirab või peatab loa, peab ta sellest komisjoni teavitama (artikli ART.110 lõike a alapunkt 2). Kui piiramise või peatamise põhjuseks on käitajariigiga seotud oluline ohutusprobleem, siis komisjon võib otsustada vastavalt määrusele (EÜ) nr 2111/2005 alustada selle riigiga ühiskonsultatsiooni. Kui sellise konsultatsiooni tulemus on negatiivne, lisab komisjon selle käitaja (ja kõik teised selle riigi käitajad) ELi ohutusnimekirja ja amet muudab loa peatamise kehtetuks tunnistamiseks, kui käitaja on lisatud A lissasse (täielik keeld). Kui käitaja on lisatud B lissasse (tegevuskeeld), siis amet jätab jõesse piirangu (artikkel ART.235).
60. Lõpetuseks on liikmesriikidel õigus kehtestada üksikkeeld oma territooriumil ootamatu ohutusprobleemile kiiresti reageerimise vajadusel (määruse (EÜ) nr 2111/2005 artikkel 6). Vastukäivate meetmete vältimiseks peab liikmesriik oma kavatsustest viivitamatult teavitama ametit (artikli ART.110 lõige c). Amet omakorda piirab või peatab loa (artikli ART.235 lõike a punkt 3).

IV. Märkuste vastusdokumendiga võrreldes tehtavate muudatuste majanduslik ja haldusmõju

61. Ennetaval lähenemisviisil ja kolmandate riikide käitajate jälgimise tugevdamisel vastavalt algmäärusele on loomulikult finantsmõju. Muudetud meetodika eesmärk on vähendada veelgi seonduvaid kulusid, loobudes korrapärastest audititest ja kasutades taotluste käsitlemiseks küsimustikke ja dokumentide kontrolli. Lisaks tagab kavandatav protsess ameti ressursside sobiva kasutuse, et keskenduda nende käitajate hindamisele, kes on ameti arvates vähem usaldusväärsed.
62. Muudetud lähenemisviisi otsene mõju on tööjookulude ning kallite ja keeruliste lähetuste (sh kvalifitseeritud üksuste kasutamine) lähetuskulude ärajäämine. Algse eelnõu järgi oleks sellised kulud olnud sektorile oluline koormus. Lisaks ei mõjuta taotlejaid nende enda haldus- ja majanduskoormus EASA töörühmale kohaliku uurimise korraldamiseks.
63. Ameti kohta on kavandatud, et esmase hindamise ja jälgimise muudetud meetodid vähendavad varasemat personalivajaduse prognoosi ühe kolmandiku võrra. Resursside arvutamine piirdub ülesannetega, mida tehakse otse taotlejatega ja tulenevaid kulusid saab vastavalt jaotada. Protsessi ja ressursside tõhusus sõltub suurel määral kohandatud tarkvaratööriista olemasolust, mida saab kasutada TCO-teabe kogumiseks ja talletamiseks ning taotlejate, loaomanike, liikmesriikidega ja komisjoniga suhtlemiseks.

64. Luba taotlevate keeluga käitajate mõju pole teada. Praegu on ohutusnimekirjas 300 käitajat ja juhul, kui nad kõik esitavad taotluse, siis eeldatav taotlusprotsesside arv kasvab märgatavalt, mis mõjutab oluliselt vajatavaid ressursse.

V. TCO-osa

VI. Muudatused võrreldes märkuste vastusdokumendiga

65. Nagu varem selgitatud, on ART-osa alg- ja jälgimisetapiga seotud mitut sätet muudetud, et tagada algmääruse artikli 9 lõike 5 punktis d määratletud kriteeriumide täitmine.
66. Lisaks on tehtud täiendavaid muudatusi kooskõla tagamiseks määrusega (EÜ) nr 2111/2005.

VII. I jagu. Üldnõuded

67. See jagu sisaldab ärilise lennutranspordiga tegelevate kolmandate riikide käitajate üldnõudeid.
68. Enamik selle jao eeskirju vastab märkuste vastusdokumendi alamjao TCO.GEN algele eeskirjade eelnõule.

Spetsiifilised küsimused

TCO.100 Reguleerimisala

69. See on uus säte ja määratleb TCO-osa reguleerimisala.

TCO.110 Teavitatud erinevused ICAO standarditest

70. See säte on lisatud selguse nimel. See kajastab artikli ART.200 lõike d nõudeid, mis kohustavad ametit tuvastama need ICAO standardid, mille osas ta võib nõustuda riskivähendusmeetmetega, kui käitajariik või registreerimisriik on teavitanud erinevustest ICAO standarditest.

II jagu. Lennutegevus

71. See jagu sisaldab ärilise lennutranspordiga tegelevate kolmandate riikide käitajate lennutegevusnõudeid.

Spetsiifilised küsimused

TCO.200 Üldnõuded

72. Lõikest a on kustutatud viide õhusõiduki käitajariigi või registreerimisriigi kohaldatavatele reeglitele, mis jõustavad ICAO lisades sisalduvad kohaldatavad standardid, et vältida ekslikku tõlgendamist, nagu kavatseks amet hinnata kolmandate riikide käitajaid kolmanda riigi siseriiklike eeskirjade osas. Nagu varem mainitud, ei ole ametil mingit kavatsust võtta endale pädeva asustuse järelevalvefunktsiooni.

73. Lõikest e on kustutatud viide „rasketele intsidentidele”, sest see paneks kolmandate riikide käitajatele ja ametile liiga suuri kohustusi. Vajadusel kasutab amet selliste andmete hankimiseks muid asjakohaseid teabeallikaid.

IV jagu. Kolmandate riikide käitajate load

74. See alajagu sisaldab ärilise lennutranspordiga tegelevate kolmandate riikide käitajate lubade määramise nõudeid.

Spetsiifilised küsimused

TCO.300 Loa taotlemine

75. Nagu eespool mainitud, on kohustus esitada taotlus 90 päeva enne kavandatava tegevuse alustamist lühendatud 30 päevani regulaarlendude või tellimuslendude kava korral ja 7 päevani tellimuslendude korral. Tellimuslendude luba on piiratud 4 lennuga maksimaalselt 12 järjestikuse kuu jooksul ja kolmanda riigi käitaja võib sellist luba taotleda ainult üks kord kalendriaasta jooksul. Kui käitajariigi ega käitaja endaga ei ole seotud olulisi ohutusprobleeme ja käitaja suudab tõendada, et tegemist on ootamatu kiireloomulise vajadusega, võib amet otsustada käsitleda taotlust, mis ei ole esitatud 7 päeva enne kavandatava tegevuse algust.

TCO.315 Kehtivuse jätkuvus

76. Põhimõtte, et tellimuslendude load antakse välja piiratud kestuseks, on kirjas lõike a punktis 4.

VIII.ART-osa

77. Nagu eespool osutatud, ei ole ametil kunagi olnud kavatsust võtta üle järelevalveriigi kohustusi ega rakendada jäika hindamismetoodikat. Pärast metoodika läbivaatust otsustati ameti kavatsused teha selgemaks ja seega muudeti mitut ART-osa alg- ja jälgimisetapi hindamismetoodikaga seotud sätet, nt muudeti termin „järelevalve” terminiks „jälgimine” ning piirati auditeid keelatud käitajatele või pärast loa peatamist, ning võimaldati kolmandate riikide käitajatele lubade väljaandmise ja nende jälgimise riskipõhist lähenemisviisi.
78. Lisaks on tehtud täiendavaid muudatusi, et tagada TCO-osa kohase protsessi kooskõla määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohase protsessiga.

IX. I jagu. Üldist

79. See jagu sisaldab ametile kohaldatavaid nõudeid seoses kolmandate riikide lennutegevusega Euroopa Liitu, Euroopa Liidus või Euroopa Liidust väljapoole.

Spetsiifilised küsimused

ART.110 Teabevahetus

80. Kasutades lõike a punktis 2 sõna „ohutuskaalutlustel”, on tagatud, et amet teavitab ainult ohutusega seotud piirangutest, mis on asjakohased määruse (EÜ) nr 2111/2005 kontekstis.

81. Lisatud on uus lõige c, mis tagab, et liikmesriigid teavitavad ametit oma kavatsusest kehtestada üksiktegevuskeeld kolmanda riigi käitajale oma territooriumil vastavalt määruse (EÜ) nr 2111/2005 artiklis 6 määratletud tingimustele. Amet omakorda alustab loa piiramist või peatamist.

ART.200 Esmase hindamise menetlus – üldist

82. Lõige c on ümber sõnastatud, et see kajastaks ette nähtud proportsionaalset hindamismetoodikat ja tagaks, et kolmanda riigi taotlejat puudutavad võetud jõustamise meetmeid võetakse samuti arvesse. Viide audititele on kustutatud, sest amet ei auditeeri algetapil kolmandate riikide käitajaid, kes ei ole lisatud ELi ohutusnimekirja. Lõige e on ameti rakendatava riskipõhise lähenemisviisi selgemaks väljendamiseks ümber sõnastatud. See annab ka aluse taotluse tagasilükkamiseks, kui on ilmne, et edasine hindamine on mõttetu.
83. Lõiget d on muudetud, et tagada ameti keskendumine ainult nendele ICAO standarditele, mille suhtes ta saab teavitatud erinevuste korral nõustuda käitajariigi, registreerimisriigi või käitaja kehtestatud riskivähendusmeetmetega vastavalt Chicago konventsiooni artiklile 38.

ART.205 Esmase hindamise menetlus – tegevuskeelu saanud kolmandate riikide käitajad

84. See on täiesti uus säte, mis kajastab põhimõtet, et kõigil keeluga käitajatel on õigus taotleda luba. Lisaks on saavutatud parem vastavus määrusele (EÜ) nr 2111/2005. Selguse nimel esitab amet eraldi sätte keeluga käitajate jaoks siin sätestatud kujul. Nagu eespool mainitud, võib keeluga käitaja hindamine hõlmata kohapealset auditit.

ART.210 Loa väljaandmine

85. Määruse (EÜ) nr 2111/2005 lisaga kehtestatud lubade väljaandmise kriteeriume on võrreldud selles arvamuses määratletud kriteeriumidega. Mõnesid eelmainitud lisa kriteeriume ei ole TCO-osas piisavalt kirjeldatud ja seega on lisatud lõike a punktid 3 ja 4. Lisaks on lõike a punkti 4 muudetud, et tagada lubade väljaandmine ainult juhul, kui puuduvad tõendeid, et käitajariigi tehtavas järelevalves on suuri süsteemseid puudusi, mis mõjutavad negatiivselt käitaja näitajaid. Lõike a punkt 5 on lisatud, et tagada lubade väljaandmine ainult käitajatele, kellele ei ole kehtestatud tegevuskeeldu.
86. Lõige b on ümber sõnastatud, et kajastada uut mõistet tellimuslennud (vt lõige 37).

ART.215 Jälgimine

87. See säte on viidud vastavusse artikliga ART.200, et tagada, et amet rakendab alg- ja jälgimisetapis samu kriteeriume.

ART.220 Jälgimiskava

88. Kriteeriumi „käitaja konkreetne olemus ja käitaja tegevuste keerukus“ arvessevõtmine jälgimiskava väljatöötamisel on kustutatud. Kuigi neid kriteeriume

peetakse kohaseks käitajariigi ohutuse järelevalve teostamisel, peetakse ameti tehtaval kolmandate riikide käitajate hindamisel seda ebaproportsionaalseks. Lõiget c on muudetud ja see sisaldab põhimõtet, et 24kuust ajavahemikku võib lühendada ilmingute korral, mis viitavad käitajariigi järelevalvevõimekuse halvenemisele. Lisatud on ka võimalus teatud tingimustel pikendada ajavahemikku maksimaalselt kuni 48 kuuni.

ART.230 Puudused ja parandusmeetmed

89. Kuna auditid on ette nähtud ainult keeluga käitajate korral või olemasoleva loa peatamise korral, siis lõike b punkt 2 on üleliigne ja see kustutati. Lõikest c on eemaldatud viited käitajate menetlustele ja käsiraamatutele, sest amet ei uuri kolmandate riikide käitajaid nii põhjalikult. Ametile ja käitajale suurema paindlikkuse pakkumiseks parandusmeetmete rakendamisel on lõike e punktist 2 eemaldatud viide kolmele kuule.

ART.235 Lubade piiramine, peatamine ja kehtetuks tunnistamine

90. See on täiesti uus jõustamissäte. See lähtub algselt muudatusettepaneku teates esitatud jõustamissättest. Nagu eespool mainitud, siis põhimuudatus algsest eelnõust on see, et loa peatamise ja kehtetuks tunnistamise korral kasutatakse eraldi protsesse. Esialgu amet peatab loa. Peatamise lõpetamiseks võib amet auditeerida käitajat, kui artikli ART.205 lõikes c määratletud tingimused on täidetud. Peatamisele järgneb loa kehtetuks tunnistamine, kui 6 (+3) kuu jooksul ei ole käitaja (TCO-osa kohaselt) või käitajariik (määruse (EÜ) nr 2111/2005 kohaselt) suutnud tõendada, et parandusmeetmed on võetud või kui käitaja lisatakse vastavalt määrusele (EÜ) nr 2111/2005 ELi ohutusnimekirja. Lõige f on lisatud, et tagada vastavus määrusega (EÜ) nr 2111/2005.